

RESUM

Des de la dècada dels seixanta del segle XX, algunes obres escultòriques no s'hi varen limitar a llur forma autònoma, sinó que s'adreçaren cap a l'exploració de l'estructura exterior, com va passar amb el minimal i el land art. En aquest darrer cas, les obres reflectien la condició de l'espai. I tanmateix, durant els anys vuitanta i noranta, hi aparegueren moltes pràctiques artístiques realitzades per a un indret determinat, ocupant-se'n de la projecció sociocultural i també de les diferents comunitats, en lloc de relacionar-se amb la condició espacial. Aquestes obres, desenvolupades al voltant de l'espai, de l'indret i de la comunitat, ens mostren un tipus d'art basat tant en les propietats espacials com en l'indret, posant de relleu la interacció, el procés, la intervenció, el diàleg i la col·laboració.

El meu treball s'hi centra en les obres que analitzen les propietats espacials i explora el treball que s'hi crea en un lloc determinat, és a dir, l'estudi s'enfocarà en l'art estretament relacionat amb l'indret.

És una tendència global que l'art públic es desenvolupa des de l'espai cap a l'indret, perquè molts locals intenten enfortir la identitat mitjançant les obres artístiques, és per això que parlarem dels casos taiwanesos. A Taiwan, la praxi de l'art, des de la reflexió sobre l'espai a l'indret, s'hi promou per diversos aspectes: per la política, per l'ensenyament i per l'exposició. En política, a finals dels anys vuitanta, amb l'aixecament de la Llei marcial, s'hi produeix un progressiu alliberament social per tot arreu. El govern esperava que la subjectivitat de Taiwan s'hi destacara mitjançant les construccions culturals, és per això que el govern hi aportava recursos en moltes localitats, tant en les polítiques d'Art Públic com en la Construcció de la Comunitat, on els artistes i les comunitats col·laboraven desenvolupant la particularitat de l'indret mitjançant el nou «art públic». En l'ensenyament, aleshores, les facultats de Belles Arts obriren assignatures d'art contemporani, la qual cosa va permetre que els alumnes pogueren conèixer, per

exemple, la instal·lació i la intervenció. En la institució art, alguns comissaris organitzaren les exposicions relacionades amb l'espai i l'indret, ja fóra en el museu o a l'aire lliure. Havent passat ja més de vint anys, molts artistes i comentaris començaren a interessar-se pel sentit de l'indret.

Paraules clau: Espai, Indret específic, Context, Nocions d'indret, Participació, Comunitat.